

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16644/2024
04.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужила АА и ББ, обе из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Стјепановић, адвокат из ..., против туженог „А1 Србија“ д.о.о. Београд, кога заступа пуномоћник Иван Јанковић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 394/24 од 23.04.2024. године, у седници одржаној 04.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужила изјављеној против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 394/24 од 23.04.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужила изјављена против пресуде Вишег суда у Ужицу Гж 394/24 од 23.04.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги П 157/2023 од 06.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим су тужиле тражиле да се обавезе тужени да са катастарских парцела тужила број .. и .. КО Пожега уклони постављени телекомуникациони ТК вод, да затрпа ископани канал – ров и да земљиште врати у првобитно стање и то: канал – ров уз јужну границу наведених парцела у дужини од 107,35 м, на удаљености просечно 0,5 м од међа. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 267.750,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Гж 394/24 од 23.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужила и потврђена првостепена пресуда у страву првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што су обавезане тужиле да туженом солидарно накнаде трошкове поступка у износу од 126.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – др. закон), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. овог члана да би се прихватило одлучивање о ревизији тужила као о изузетно дозвољеној, јер по оцени овог суда у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе или ново тумачење материјалног права.

Наиме, предмет спора у овој парници је заштита права својине, односно захтев власника непокретности за чинидбом у смислу да се обавезе тужени да уклони постављени телекомуникациони вод, да затрпа ископани канал – ров и да земљиште парцела које су у сусвојини тужила врати у првобитно стање. Правноснажна одлука о одбијању тужбеног захтева донета је применом процесних правила о терету доказивања из члана 7, 8. и 228. – 231. Закона о парничном поступку и заснована је на становишту првостепеног суда, који је прихватио и другостепени суд, да тужиле нису доказале да је тужени поставио телекомуникациони вод на катастарским парцелама у њиховом сувласништву, односно да нису доказале да је као инвеститор ангажовао друга лица за предузимање радова на њиховим парцелама. Како тужиле нису доказале да је тужени инвеститор радова и власник телекомуникационих водова који пролазе преко њихових катастарских парцела као правно релевантне чињенице од чије доказаности зависи и правилна примена материјалног права ради заштите права својине из Закона о основама својинскоправних односа, то су нижестепени судови одбили тужбени захтев.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о парници ради чинидбе, а у циљу заштите права својине, а да одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе управо од доказне активности странака, односно од утврђеног чињеничног стања чија правилност не може бити разлог да се изузетно дозволи одлучивање о посебној ревизији, то Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, због чега је применом одредбе члана 404. став 2. истог закона одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, док је ставом 4. истог члана прописано да се као спорови мале вредности сматрају спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац у тужби навео не прелази износ из става 1. овог члана (члан 33. став 2.). Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради чинидбе поднета је 18.02.2020. године и у тужби је означено да је вредност предмета спора непроцењива, што је прихватио и првостепени суд. У конкретном случају је одређена судска такса на тужбу у износу од 1.900,00 динара, што одговара вредности спора до 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору који се односи на неновчано потраживање (чинидбу), а да вредност предмета спрам одређене судске таксе не прелази наведени новчани цензус за дозвољеност ревизије у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је Врховни суд нашао да је ревизија тужиља недозвољена.

На основу наведеног, Врховни суд је применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**